
О ИДЕЈАМА И КЊИГАМА ON IDEAS AND BOOKS

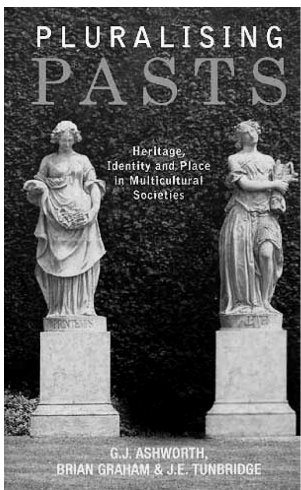
Владимир Ивановић

Друштвена историја у фокусу VIII

Kristie Macrakis. *Seduced by Secrets: Inside the Stasi's Spy-Tech World*, Cambridge, 2008. c. 370 .

Користећи се тајним документима источнонемачке службе Штази, материјалима ЦИА, интервјуима и судским документима, ауторка показује да је Штази врло често користио тајне других агенција како би очувао своју неприкословену улогу у источно-немачком друштву, а не да би штитио националну сигурност. Ова књига показује једну сасвим нову димензију у разумевању рада Министарства за државну безбедност Источне Немачке.

G. J. Ashworth, B. Graham, J. E. Tunbridge, *Pluralising Pasts: Heritage, Identity and Place in Multicultural Societies*, Pluto Press, 2007, c. 248.

Ова књига показује како се историјско наслеђе једног друштва користи у политичке и комерцијалне сврхе да би се људи приказали на један или други начин. Аутор истражује проблем како у мултикултуралним заједницама, тако и у тзв. хибридном. Извори који су коришћени указују да је наслеђе једног друштва битна саставница креирања политике националног идентитета, као нпр. шта значи бити Енглез или Американац, или припадник одређене мањине у неком друштву.

Sabine Horn, Michael Sauer. *Geschichte und Öffentlichkeit: Orte – Medien – Institutionen*. Göttingen, 2009. с. 240.

„Јавна историја“ се као појам најпре појавио у америчкој историографији, да би се одатле пренео на Европу. Приређивачи ове књиге не схватају овај појам само као ознаку једне иновативне историјске науке, већ желе да немачкој „јавној историји“ додају једну ширу перспективу истраживања. Они под јавном историјом не разумеју само популаристичку форму историографије нити пак изражајну форму културе сећања. Њихов циљ је, пре свега, да напишу историју знања, а не научну историју. Под „јавном историјом“ у овој књизи они подразумевају сваку јавну историјску представу, која се размимоилази са националсоцијализмом, а која се појавила изван научних инситутција, изложби или публикација.

Volkmar Sigusch. *Geschichte der Sexualwissenschaft*. Frankfurt am Main: Campus Verlag, 2008. с.720.

Фолкмар Сигус, лекар и социолог, написао је историју науке о сексуалности, која почиње са италијанским научником Мантегацом, који је писао о психологији љубави. У овом јединственом делу представљени су аутори, који су ударили основне поставке науке о сексуалности: Мајк Херсфилд, који је основао први институт за проучавање сексуалности, Сигмунд Фројд који је развио теорију нагона. Аутор представља и развој проучавања сексуалности у Немачкоји и Америци током педесетих година као и достигнућа Алфреда Кинзија, доводећи их у историјски контекст времена.